

prima instanță: O. Melniciuc
instanța de apel: M. Guzun, Iu. Cotruță, I. Țurcan

dosarul nr. 3ra-501/18

Î N C H E I E R E

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Oleg Sternioală
Judecătorii Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea pe acțiuni „Apă-Canal Chișinău”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu răspundere limitată „Iurs” împotriva Societății pe acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea pe acțiuni „Apă-Canal Chișinău” și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 04 aprilie 2017,

c o n s t a t ă :

La data de 26 august 2016 SRL „Iurs” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Apă-Canal Chișinău” cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 11 iulie 2016 a recepționat factura fiscală nr. CZ 0987348, conform căreia urmează să achite pentru serviciile de preepurare a apelor uzate suma de 67 156,90 de lei.

A menționat că la data de 13 iulie 2016 s-a adresat la SA „Apă-Canal Chișinău” cu cerere, prin care a solicitat anularea facturii fiscale enunțate, însă prin răspunsul pârâtei nr. 1200/11596 din 11 august 2016 aceasta a fost respinsă.

A susținut că pârâta nu i-a expediat rezultatele analizei de laborator a apei uzate prelevate la data de 23 iunie 2016.

A invocat că nu este de acord cu procesul-verbal de prelevare a probelor de ape uzate nr. 5 din 23 iunie 2016, deoarece a fost întocmit de către SA „Apă-Canal Chișinău” cu încălcarea actelor normative în vigoare și a contractului privind livrarea apei și recepționarea apelor uzate în canalizarea municipală încheiat între părți la 11 decembrie 2006.

În acest sens, a relevat că conform pct.7 al contractului nominalizat, Iurie Scutari este persoana responsabilă de a reprezenta interesele societății în raporturile cu SA „Apă-Canal Chișinău”, inclusiv dreptul de a semna acte. Orice

acțiune care ar avea tangență cu drepturile și obligațiile agentului economic urmează a fi efectuată cu înștiințarea prealabilă și nemijlocită a persoanei responsabile.

A susținut că SA „Apă-Canal Chișinău” nu l-a înștiințat pe Iurie Scutaru referitor la prelevarea probei din 23 iunie 2016. Mai mult ca atât, nu poate fi confirmat faptul că, reprezentanții SA „Apă-Canal Chișinău” au fost în acea perioadă la imobilul din str. Bucuriei 1/6, mun. Chișinău.

A invocat că procesul-verbal de prelevare a probei de ape uzate nr. 5 din 23 iunie 2016 conține lacune, nereguli și ilegalități, și anume, nu este indicată modalitatea și locul prelevării probei, modalitatea conservării probei, codul probei, timpul predării probei, precum și alte circumstanțe importante întru excluderea oricăror dubii că a fost prelevată o probă și că aceasta nu a suferit schimbări din locul și momentul prelevării, mai mult, nu rezultă din procesul-verbal contestat nici ordinul de împuternicire a reprezentanților SA „Apă-Canal Chișinău” de a efectua aceste prelevări.

Consideră că în acest mod a fost încălcat flagrant dreptul agentului economic de a preleva o probă paralelă și a o verifica într-un laborator independent, iar ilegalitățile admise duc inevitabil la nulitatea actului contestat și a actelor întocmite ulterior în baza acestuia.

A notat că prin prescripția SA „Apă-Canal Chișinău” nr. 1200/9352 din 06 iulie 2016 au fost informați că, conform rezultatelor probelor apelor uzate prelevate din 23 iunie 2016 nr. 625 au fost depistate: consum chimic de oxigen (CCO) - 4656 mg/dm³ norma fiind de 300,00 mg/dm³, substanțe în suspensie - 1620 mg/dm³ norma fiind 130 mg/dm³, consum biochimic de oxigen (CBO 5) - norma fiind de 150.00 mg/dm³, detergenți 65,3 mg/dm³ norma fiind de 0,45 mg/dm³, grăsimi-1579 mg/dm³, norma fiind de 10 mg/dm³. Astfel, i-a fost calculat tariful diferențiat și urmează să achite suplimentar suma de 67 156,90 de lei.

A susținut că rezultatele probei au fost indicate eronat cu încălcarea Regulamentului-Cadru privind recepționarea apei uzate, eliberarea condițiilor tehnice și autorizațiilor de deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare a localităților, aprobat prin ordinul Departamentului Construcții și Dezvoltare al Teritoriului nr. 40 din 18 februarie 2005.

De asemenea, a menționat că în imobilul din str. Bucuriei 1/6, mun. Chișinău este amplasat un spațiu comercial cu trei etaje în cadrul căruia, la primul etaj se află o cafenea, iar la celelalte etaje sunt birouri. În imobil nu se desfășoară activitate industrială de producere, care ar presupune utilizarea anumitor substanțe de diferit gen, astfel, este inexplicabilă prezența impurităților și a substanțelor indicate în prescripție.

Solicită anularea procesului-verbal de prelevare a probelor de ape uzate nr. 5 din 23 iunie 2016 și a facturii fiscale nr. CZ 0987348 din 30 iunie 2016, întocmite de SA „Apă-Canal Chișinău”, ca fiind ilegale.

Prin hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Rîșcani din 04 aprilie 2017 a fost admisă acțiunea și a fost anulat procesul-verbal de prelevare a probelor de ape

uzate nr. 5 din 23 iunie 2016 și factura fiscală nr. CZ 0987348 din 30 iunie 2016, întocmite de SA „Apă-Canal Chișinău” ca ilegale.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, procesul-verbal nr. 5 din 23 iunie 2016 a fost întocmit cu încălcarea procedurii, și anume, nu au fost prezentate probe prin care se confirmă faptul înștiințării reprezentantului consumatorului despre procedura de prelevare a probelor de apă uzată, făcând trimitere la prevederile pct.10.10 din Regulamentul de organizare și funcționare a serviciilor publice de alimentare cu apă și canalizare din mun. Chișinău, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 5/4 din 25 martie 2008 și pct. 69 subpct. (1) și (2) din Regulamentul – Cadru privind recepționarea apelor uzate, eliberarea condițiilor tehnice și autorizațiilor de deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare al localităților”, aprobat prin ordinul Departamentului Construcții și Dezvoltare al Teritoriului nr. 40 din 18 februarie 2005.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2017 a fost respins apelul declarat de către SA „Apă-Canal Chișinău” și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 05 martie 2018 SA „Apă-Canal Chișinău” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece au fost emise cu încălcarea normelor de drept material și procedural.

A menționat că instanțele de judecată neîntemeiat au reținut ca probă procesul-verbal nr. 1483 întocmit de către Centrul de sănătate publică, conform căruia conținutul chimic al apei reziduale care se scurge din imobilul situat pe str. Bucuruei 1/6, mun. Chișinău nu are nici o abatere de la normă și corespunde standartelor, deoarece acest Centru nu este acreditat pentru efectuarea analizelor chimice.

A invocat că SA „Apă-Canal Chișinău” a prelevat probele la data de 21 iunie 2016, iar intimatul a efectuat prelevarea probelor la data de 31 octombrie 2016, la un interval de 4 luni, însă pentru un rezultat cât mai veridic este necesar efectuarea analizelor în următoarele 24 de ore de la prelevare. Mai mult ca atât, intimatul nici nu i-a prezentat rezultatele analizelor efectuate pentru cunoștință.

A susținut că SA „Apă-Canal Chișinău” în raporturile de furnizare/prestare a serviciilor de alimentare cu apă și de canalizare consumatorilor adoptă un comportament loial, nepărtinitor, aplică aceeași metodă de investigare și de calcul.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele cauzei nu poate fi stabilit cu certitudine momentul comunicării

deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către SA „Apă-Canal Chișinău”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept

procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către SA „Apă-Canal Chișinău” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul SA „Apă-Canal Chișinău” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea pe acțiuni „Apă-Canal Chișinău” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic